

עת"א 7742/03/17 - א מ נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 7742-03-17 מ(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט ארז יקואל
עותר	א מ (אסיר)
נגד	
משיב	שרות בתי הסוהר

החלטה

לפניי עתירת העותר ליציאה לחופשה חריגה ומיוחדת לצורך ביקור אמו הקשישה והחולה.

רקע ותמצית טענות הצדדים

1. העותר, אסיר פלילי המסווג לקטגוריה א', נדון לתקופת מאסר בת חמש שנים ועשרה חודשים, בגין עבירות מין במשפחה. העותר החל לרצות את מאסרו ביום 7.7.13 והוא צפוי לרצות את מאסרו המלא הוא ביום 6.5.19.
2. עניינה של עתירה זו, בבקשת העותר להתיר לו יציאה לחופשה מיוחדת בת מספר שעות לצורך ביקור אמו הקשישה, המצויה, לטענתו, במצב רפואי קשה המונע ממנה מלבקר בבית המאסר.
3. עניינו של העותר הובא לפני וג"ע ומב"ן. וג"ע אינה ממליצה על יציאת העותר לחופשה מיוחדת. מחוות דעתה עולה כי העותר מכחיש את העבירות שבהן הורשע, מרוכז בצרכיו ומשתמש במנגנוני הגנה והכחשה המאפיינים עיוותי חשיבה. צוין כי העותר השתתף בהתמדה ובהצלחה בתכנית טיפולית לאסירים מכחישים בבית המאסר, מבלי שחל שינוי ביחסו לעבירותיו ומבלי שנטל אחריות למעשיו.
4. מחוות דעת מב"ן, עולה המלצה לאפשר לעותר חופשה חריגה בת 8 שעות, בליווי שני מפקחים המודעים למסוכנות הנשקפת ממנו ותוך איסור שהייה בקרבת קטינים, לרבות בני משפחה ובתנאי מעצר בית מלא. מסוכנותו של העותר כלפי קרובות מזדמנים, הוערכה כמצויה ברמה בינונית - נמוכה ומסוכנותו כלפי קרובות קטינים ובני משפחה, הוערכה ברמה בינונית.
5. העותר הפנה למכתבה של ד"ר אירינה אנשקוב, ממנו עולה כי אמו סובלת ממחלות כרוניות כאי-ספיקת לב עם כאבים חזקים מאוד לפרקים ואוסטאפורוזיס קשה - המלווה בכאבים בכל העצמות והפרקים, עד כדי אי יכולת לזוז. עוד צוין במכתב זה, כי לאם מטפלת צמודה בכל שעות היממה, המסייעת לה לבצע פעולות בסיסיות ואף את טיפולי הפיזיותרפיה היא מקבלת בביתה, בשל היעדר יכולתה להתנייד מחוצה לו. ד"ר אנשקוב מציינת במפורש כי אם העותר אינה מסוגלת לצאת מביתה לצורך ביקור בנה ויציאה שכזו עלולה אף לסכן את בריאותה.

6. העותר טוען כי יש להורות על הוצאתו לחופשה מיוחדת לאור גילה של אמו - 93 שנים, ולאור מצבה הרפואי הקשה המתואר על ידי רופאיה. כן טוען העותר כי יש לאפשר לו לבקר את אמו ללא איזוק, על מנת שלא להרע את מצבה. העותר הוסיף וטען, כי ריצה זה מכבר 3.5 שנות מאסר מתוך תקופת מאסרו הכוללת ומחודש יולי 2013, לא יצא לחופשה ובכל תקופת מאסרו, לא נרשמו לחובתו דו"חות משמעת. עוד נטען, כי עובר למאסרו שהה העותר בתנאים מגבילים במשך שנתיים ושלושה חודשים, מבלי שנרשמה לחובתו כל הפרה ולכן ניתן לייחס לו את האמון המתבקש לצורך הוצאתו לחופשה מיוחדת.

ב"כ העותר תמך טענותיו באסמכתאות.

7. המשיב, מנגד, עותר לדחיית העתירה וטוען כי העותר לא מיצה את מלוא האפשרויות המנהליות המונחות לפניו בטרם הגיש עתירתו. המשיב מבהיר כי העותר הגיש פנייה בעניין חופשתו לוג"ע ומעבר לכך לא נקט בפעולות נדרשות נוספות, כפנייה אל הגורמים הרלוונטיים בבית המאסר. המשיב סבור כי מצבה הרפואי של האם אינו מצביע על נסיבות הומניטריות מיוחדות ודחופות, המצדיקות יציאה לחופשה מיוחדת ולנוכח עמדת משטרת ישראל ועמדת וג"ע, טוען כי החלטתו סבירה כך שאין להתערב בה. המשיב הוסיף וטען, כי החלטתו נסמכת על הוראת סעיף י"א בפרק ב' לפקודת הנציבות 04.40.00, ממנה עולה, כי אין להוציא לחופשה אסיר המרצה מאסר בגין עבירות מין במשפחה, מבלי שהתקבלו חוות דעת עדכניות של וג"ע ומב"ן. המשיב מפנה לחוות דעת וג"ע והוסיף וטען, כי גם משטרת ישראל מתנגדת ליציאת העותר לחופשה מיוחדת. המשיב הוסיף והפנה לחלק החסוי של דו"ח וג"ע.

דין והכרעה

8. לאחר שעיינתי בעתירה, בטענות הצדדים ובעמדות וג"ע ומב"ן ולאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות הצריכות לעניין, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לאפשר לעותר יציאה לצורך ביקור אמו ולמשך 3 שעות בלבד, בין בליווי, ובין בתנאים מגבילים ככל שיידרשו, על פי שיקול דעתו של המשיב.

9. אמו של העותר בת 93 והיא אינה מבקרת אותו בבית המאסר. מהמסמכים הרפואיים שהוגשו לעיוני, עולה כי מצבה הרפואי נחזה ככזה שאינו מאפשר לה להגיע לביקורים בבית המאסר.

10. אשר למסוכנות הנשקפת מהעותר, שוכנעתי כי ניתן לאינה בין ביציאה בליווי ובין באמצעות תנאים מגבילים, להבטחת האיזון שבין האינטרס שבשמירה על שלום הציבור והמתלוננות, לבין האינטרס הפרטי של העותר ואמו החולה.

אכן, מחוות דעת וג"ע אותה יש להעדיף על פני המלצת מב"ן, שכן היא מתייחסת למסוכנות ספציפית הנשקפת מהעותר, עולה התייחסות לאי נטילת אחריות למעשיו ולדפוסי חשיבתו המעוותים, המאפיינים עברייני מין. בנוסף, לא התעלמתי מהחלק החסוי של דו"ח וג"ע. עם זאת, סבורני כי יש להתייחס לעניינו של העותר דרך מצבה של אמו ולא דרך יציאה כללית לחופשות. שוכנעתי כי האיזון בין מסוכנותו של העותר, על עמדת המתלוננות, לבין גילה ומצבה הרפואי של אמו, ימצא ביטוי בהגבלת משך ביקורה ל- 3 שעות בלבד, להבדיל מ- 8 כהמלצת מב"ן.

בנוסף, העותר שוהה במאסר מזה למעלה משלוש שנים בהן לא נרשמו לחובתו אירועי משמעת, אין חמ"ן שלילי בעניינו ונרשם כי הוא התמיד בתכנית טיפולית לאסירים מכחישים. טענת העותר לפיה עובר למאסרו הוא שהה בתנאים מגבילים במשך מעל שנתיים והפגין כי הוא ראוי לאמונו של בית המשפט, לא נסתרה.

11. שוכנעתי, אפוא, כי בנסיבות אלו, ניתן לאפשר לעותר לצאת את בית המאסר למשך 3 שעות בלבד (לא כולל זמני ההגעה אל מקום המפגש וממנו) לצורך ביקור אמו החולה. זאת, בכפוף לתנאים שיקבעו על ידי המשיב, שיכול שיכללו אף ליווי צמוד של סוהרים ובלבד ששהות העותר עם אמו תיעשה בתנאי מעצר בית מלא ובהיעדר קטינים, לרבות בני משפחה.

לידיעת הצדדים.

ניתנה היום, ז' סיוון תשע"ז, 01 יוני 2017, בהעדר הצדדים.